

הפיה דראק

צרפת

לפני כמאתיים שנה חי בעיר גאילאק באזור לנגדוק סוחר צעיר בשם מיכאל. כשהגיע לגיל מתאים הוא החליט להסדיר את אורך חייו והתחיל לחפש אישה. הוא היה בחור צנוע בדרישותיו ורצה רק שתהיה צעירה, יפה, בעלת מזג טוב, חכמה, עשירה, וממשפחה טובה, ועל כל היותר מוכן היה להתפשר. למזלו הרע לא מצא בעירו את מי שתתאים לו. לכל הבחורות שהכיר היה פגם כלשהו, שלא לדבר על אלה שלא הכיר כלל. בסוף סיפרו לו על צעירה אחת מלוואור, בעלת תכונות טובות רבות ונדוניה של עשרים אלף כתר. זה התאים לו מאוד כי סך הכל זה בדיוק היה לו הדרוש כדי להקים את העסק שלו, ולכן הוא התאהב מיד באישה צעירה זו מלוואור. הוא דאג לקבל הזמנה למשפחתה ומצא חן בעיניהם של אלה שאירחו אותו יפה.

אלא שלירשת הצעירה היו מחזרים רבים והיא היססה כבר זמן רב בבחירתה. אחרי דיון ארוך הוריה החליטו לערוך נשף ולאסוף שם את כל המחזרים, כדי להשוות ביניהם ולאפשר בחירה טובה. ביום הנשף מיכאל יצא לדרך ללוואור. בכליו שם את בגדיו היפים ביותר. היה שם מעיל ירוק, חזיה בצבע ארגמן, מכנסי רכיבה מקטיפה שחורה, פוזמקאות משי, נעליים עם אבזמי כסף, קופסת אבקת איפור וסרט משי לצמת שערותיו. הסוס שלו היה מקושט אף הוא בהידור רב. לבחור שלנו לא היה אקדח כדי לשימו באשפתו ולכן הכניס לתוכה בקבוק יין ופרוסות אחדות של עוגת שקדים כדי להוסיף לעצמו אומץ, וכך יצא לדרך. הוא היה מרוגש מאוד לקראת הנשף וכשראה מרחוק את מגדל הכנסייה של לוואור נרתע ממש, האט את צעדי סוסו, ואחר כך ירד ממנו והתישב על דשא בחורשה קטנה כדי לשקול את הופעתו. מהאשפה הוציא,

הספיקה לכולם פרט לדראק, שהגיע כאשר
כבר כולם גמרו לאכול. טמבורינט שאל אז מה
יש בבקבוק של מיכאל וזה העביר את
הבקבוק מאחד לשני עד שהגיע לדראק.
דראק ראה שהבקבוק ריק וזרק אותו הצדה.
מיכאל פרץ בצחוק. "זה הצדק, אישי הקטן"
אמר לפיה "מי שמגיע באיחור, לא נשאר לא
אלה צער."
"אזכור מה שאמרת כרגע!" קרא דראק
בכעס.

"איך?" שאל מיכאל "האם אתה חושב את
עצמך גדול מספיק כדי להתנקם?"
דראק נעלם בלי לומר מילה נוספת, ומיכאל,
אחרי שנפרד מטמבורינט, עלה על סוסו.
לא עבר אלא מאה צעדים, כשהאוכף
התהפך והוא נזרק לארץ. הוא קם קצת
מבולבל, אבל חיזק את רצועות האוכף ועלה
שוב על סוסו. קצת הלאה, כאשר עמד לעבור
בגשר, נקרע אחד הדורבנות והוא מצא את
עצמו באמצע נחל. הוא יצא משם מרוגז,
נתקל מיד באבן שעל הגדה, נפל על הארץ

לשם חברה, את העוגה ואת בקבוק היין, שם
אותו בין ברכיו, והתחיל להרהר תוך לגימה
ונגיסה לסרוגין. האכילה והשתיה הוסיפה לו
בטחון עצמי והתחיל למצוא בתוכו מספר
סגולות ותכונות טובות, שאמרות היו לתת לו
יתרון כנגד המתחרים האחרים.
השמש כבר נעלמה אחרי העצים והוא
התכוון להמשיך בדרכו כששמע פתאום
רעשים בעלווה שמאחוריו, וצעדים של רגליים
רבות הדורכות בדשא תוך נגינת חליל ונבל.
הוא הופתע מאוד וכשהביט אחורנית ראה,
באור הכוכבים, קבוצה של פיות הרצות עם
המלך שלהם, טמבורינט, בראש. אחרי קהל
הפיות התגלגל ליצן החצר של העם הקטן,
הפיה דראק.

הפיות התאספו סביב מיכאל, ברכו אותו
ואחלו לו כל טוב. מיכאל, ששתה כבר מספיק
כדי לאזור אומץ, בירך אותם גם הוא והתיחס
אליהם כמו למכרים ותיקים. כשראה שהפיות
מביטות על שאריות העוגה שלו התחיל לזרוק
להם פירורים. למרות שהיו כה רבים העוגה

ונפגע כל כך שרק בקושי יכול היה להמשיך בדרכו. אז החליט שאם ימשיך לרכב על האוכף לא יוכל להציג את עצמו כראוי לפני הגברת הצעירה. לכן עלה על גבו של הסוס כשהאוכף על כתפיו.

האנשים מלוואור צחקו כשראו אותו רוכב כך. "צחקו, צחקו טיפשים" מלמל מיכאל "האם זה כה משונה שאדם סוחר אוכף על גבו כשזה לא יכול לסחוב אותו?"

בסוף הגיע לפונדק, שם ירד וביקש לשכור חדר בו יוכל להחליף את בגדיו. בחדר פרס יפה את הבגדים שהביא איתו ולידם כל כלי התייפות. אזי התחיל לשקול האם לאפר את שערותיו בלבן או בצהוב. בסוף החליט על לבן והתחיל לשים את אבקה בצד ימין של ראשו. אך כשהביט בראי ראה שיד נעלמת צבע את שמאל ראשו בצהוב, כך שהוא נראה כמו לימון קלוף למחצה.

מיכאל התחיל לערבב את הצבעים במסרק ואחר כך הושיט את ידו כדי לקחת את גלגל הסרט בו היה עליו לקשור את צמתו. אך

הגלגל נפל על הארץ. מיכאל שלא הבין מדוע קורות לו צרות כאלה (הוא תמיד חשב לאט) התכופף כדי להרים את הגלגל, אך זה התגלגל וברח מידיו. עשרים פעם ניסה מיכאל לתפוס אותו ועשרים פעם הגלגל נשמט מידיו. אפשר היה לחשוב שזה חתול שמשחק עם הגלגל. בסוף מיכאל התיאש והחליט לקשור את שערותיו בסרט הישן שלו.

אז התכוון לנעול את הנעליים שלו. שם אבזם על הנעל השמאלית והתכוון לשים גם על הימנית כשהאבזם נפל מהנעל השמאל. הוא שם אותו חזרה אך אז נפל האבזם מהנעל הימנית. מאחר שלא הצליח לנעול את נעליו כהלכה ויתר על כך ונעל חזרה את נעלי הנסיעה שלו. אלא כשרצה גם ללבוש את מכנסיו, אלה התרוממו בעצמם מהמיטה והתחילו לטייל בחדר.

מיכאל לא ידע פשר הדבר ועמד כמאובן למראה הרקוד המוזר. אך ניתן לנחש איך הרגיש כאשר כעבור רגע ראה את החזיה, המעיל והכובע זזים ממקומם ומתאחדים

לצורה של אדם, המסתובב בחדר ומחכה את כל תנועותיו.

מלא פחד הוא פנה לחלון אך באותו הרגע הדמות המחכה אותו הסתובבה אליו והוא ראה תחת הכובע את פרצופו של דראק הפיה.

מגרונו של מיכאל נפלטה קריאת זעם. "זה אתה, נבלה? אתנקים בכך על חוצפתך אם לא תחזיר לי מיד את בגדי!" ופנה כדי לקחת אותם. אך דראק התחמק ממנו ורץ למעלה במדרגות. מיכאל רץ אחריו דרך כל הקומות כשדראק ממשיך להתחמק ממנו, עד שבסוף קפץ דרך חלון החוצה אל הגג. מיכאל רץ בעקבותיו דרך הגגות כשהוא מבהיל חתולים וסנוניות, עד שאחרי כשעה או שתיים, דראק עלה על ארובה גבוהה ששם מיכאל לא יכול היה להשיג אותו.

"אתה רואה, ידידי, אילצת אותי ללכלך את בגדיך, אך אני רואה כאן למטה דוד כביסה ושם הם יכולים להתנקות." במילים אלה דראק הוריד את מכנסיו ונפנף בהם מעל

הארובה.

"מה אתה עושה, נבזה שכמותך!" קרא מיכאל.

"אני משליך את בגדיך לכביסה!" ענה הפיה וזרק את המכנסיים ואחריהם החזיה, המעיל והכובע לתוך הארובה. מיכאל מסכן התיישב מיואש על הגג, אך אחרי רגע קם בהחלטיות. "אם כך אלך לנשף בבגדי הנסיעה שלי." "הקשב!" קרא דראק.

מהמגדל הסמוך נשמעו צלילי שעון. מיכאל ספר שתיים-עשרה. חצות! שעה בה הורי הצעירה אמורים היו להחליט מי מהמחזרים הרבים יקבל את ידה! מיכאל ספק ידיו ביאוש. "אומלל שכמותי!" קרא "כשאגיע לשם הכל כבר יסתיים והורי הבחורה יצחקו ממני." "ובצדק רב, אישי הגאה" ענה דראק בלעג "אמרת בעצמך 'מי שמגיע באיחור, לא נשאר לא אלה צער'. הפעם למדת ואני מקווה שזה ימנע ממך בעתיד לצחוק מהחלשים. מעתה תדע שאפילו הקטנים ביותר הם גדולים מספיק כדי להתנקם."